

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 29. marca 2007*

Vo veci T-366/00,

Scott SA, so sídlom v Saint-Cloud (Francúzsko), v zastúpení: Sir Jeremy Lever, QC,
G. Peretz, J. Gardner, barristers, R. Griffith a M. Papadakis, solicitors,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, S. Seam a F. Million,
splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: G. Rozet a J. Flett, splnomocnení
zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 1),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudcovia R. García-Valdecasas a I. Labucka,
tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. októbra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Roku 1969 spoločnosť Scott Paper Co. zriadená podľa amerického práva nadobudla spoločnosť Bouton Brochard zriadenú podľa francúzskeho práva a vytvorila samostatnú spoločnosť Bouton Brochard Scott SA, ktorá prevzala aktivity Bouton Brochard. Bouton Brochard Scott sa v novembri 1987 premenovala na Scott SA. Predmetnom činnosti tejto spoločnosti bola výroba papiera na hygienické a domáce použitie v priebehu obdobia rozhodujúceho v predmetnej veci.

- 2 Dňa 31. augusta 1987 mesto Orléans (Francúzsko), département du Loiret (Francúzsko) a žalobkyňa uzavreli dohodu o predaji pozemku s rozlohou 48 hektárov v priemyselnej zóne La Saussaye spoločnosti Scott a súčasne o asanačnom poplatku, ktorý sa mal vypočítať podľa preferenčnej sadzby (ďalej len „dohoda Scott“). Táto dohoda stanovila, že département du Loiret a mesto Orléans poskytnú v prospech žalobkyne príspevok na úpravu pozemku v maximálnej výške 80 miliónov francúzskych frankov (FRF) (12,2 milióna eur).

- 3 Uskutočnenie štúdií a prác nevyhnutných na úpravu dotknutého pozemku bolo zverené spoločnosti so zmiešaným vlastníctvom pre investičný rozvoj Loiret (ďalej len „Sempel“). Z dohody z 12. septembra 1987 uzavretej medzi département du Loiret, mestom Orléans a Sempel (ďalej len „dohoda Sempel“) vyplýva, že mesto Orléans previedlo na spoločnosť Sempel 68 hektárov za jeden symbolický frank. Okrem toho z článku 4 dohody Scott, ako aj z článku 12 dohody Sempel vyplýva, že posledná uvedená predá spoločnosti Scott 48 hektárov a priemyselný sklad (ďalej len „sporný pozemok“) za 31 miliónov FRF (4,7 milióna eur), teda za cenu 65 FRF/m².

- 4 V novembri 1996 francúzsky najvyšší kontrolný úrad uverejnil verejnú správu pod názvom „Zásahy miestnych a regionálnych orgánov v prospech podnikov“. Účelom tejto správy bolo upozorniť na niektoré pomoci prípadne poskytnuté francúzskymi miestnymi a regionálnymi orgánmi v prospech niektorých podnikov a osobitne na prevod sporného pozemku v priemyselnej zóne La Saussaye na spoločnosť Scott.

- 5 Po uverejnení tejto správy bola Komisii listom z 23. decembra 1996 doručená sťažnosť týkajúca sa preferenčných podmienok, za ktorých mesto Orléans a département du Loiret predali sporný pozemok žalobkyňi a sadzby, ktorá jej bola priznaná, pokiaľ ide o asanačný poplatok.

- 6 Listom zo 17. januára 1997 si Komisia vyžiadala od francúzskych orgánov dodatočné informácie. Po tom nasledovala výmena korešpondencie medzi francúzskymi orgánmi a Komisiou medzi januárom 1997 a aprílom 1998, v rámci ktorej francúzske orgány čiastočne poskytli informácie a upresnenia požadované najmä listami zo 17. marca, zo 17. apríla a z 29. mája 1997. Dňa 8. augusta 1997 Komisia žiadala od francúzskych orgánov nové upresnenia. Komisia obdržala dodatočné informácie od týchto orgánov 3. novembra 1997 a od žalobkyne 8. decembra 1997, 29. januára 1998 a 1. apríla 1998.

- 7 Listom z 10. júla 1998 Komisia informovala francúzske orgány o svojom rozhodnutí z 20. mája 1998 začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES a vyzvala ich na predloženie svojich pripomienok a zodpovedanie určitých otázok (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“). V tomto liste Komisia rovnako od francúzskych orgánov žiadala, aby informovali žalobkyňu o začatí konania, ako aj o skutočnosti, že by jej mohlo byť uložené vrátiť všetku nezákonne získanú pomoc. Dotknuté osoby boli informované o začatí konania a boli vyzvané na predloženie ich prípadných pripomienok k predmetným opatreniam uverejnením vyššie uvedeného listu v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 30. septembra 1998 (Ú. v. ES C 301, s. 4).

- 8 Žalobkyňa bola o začatí konania informovaná telefonátom francúzskych orgánov z 30. septembra 1998. Listom z 23. novembra 1998 žalobkyňa predložila pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania.

- 9 Listom z 25. novembra 1998 francúzske orgány rovnako predložili pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania.

- 10 Po oboznámení sa s pripomienkami francúzskych orgánov a tretích osôb Komisia opäť pristúpila k požadovaniu dodatočných informácií od francúzskych orgánov. Keďže francúzske orgány odpovedali iba čiastočne, Komisia im 8. júla 1999, pri uplatnení článku 10 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) prikázala poskytnúť požadované informácie. Francúzske orgány čiastočne odpovedali na príkaz 15. októbra 1999.
- 11 Na stretnutí medzi francúzskou delegáciou zahŕňajúcou predstaviteľov spoločnosti Scott a Komisiou 7. decembra 1999, Komisia výnimočne a v záujme konania povolila uvedenej delegácii predložiť dodatočné pripomienky do konca decembra 1999.
- 12 Listom z 24. decembra 1999, v nadväznosti na stretnutie zo 7. decembra 1999, žalobkyňa predložila dodatočné pripomienky. Komisia 12. januára 2000 informovala žalobkyňu o tom že odmietla prijať tento list, lebo bol podaný po lehote stanovenej v rozhodnutí o začatí konania, a to po 30. októbri 1998.
- 13 Francúzske orgány predložili Komisii dodatočné pripomienky 10. januára a 21. februára 2000.
- 14 Spoločnosť Kimberly-Clark Corp. (ďalej len „KC“) nadobudla v januári 1996 akcie žalobkyne. V januári 1998 KC oznámila zatvorenie továrne. Aktíva továrne a to pozemok a papierenň nadobudol v júni 1998 Procter & Gamble (ďalej len „P & G“).

Napadnuté rozhodnutie

- 15 Dňa 12. júla 2000 Komisia prijala rozhodnutie 2002/14/ES, o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 12, 2002, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V nadväznosti na podanie tejto žaloby (pozri bod 23 nižšie) Komisia 2. marca 2001 oznámila Francúzskej republike korigendum napadnutého rozhodnutia. Článok 1 a odôvodnenia č. 172, č. 217 a odôvodnenie č. 239b písm. a) napadnutého rozhodnutia boli teda opravené.
- 16 Napadnuté rozhodnutie vo svojej zmenenej podobe stanovuje:

„Článok 1

Štátna pomoc vo forme preferenčnej ceny pozemku a preferenčnej sadzby asanačného poplatku, ktorú Francúzsko poskytlo v prospech spoločnosti Scott vo výške 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur), pokiaľ ide o preferenčnú cenu pozemku..., je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

1. Francúzsko prijme všetky potrebné opatrenia na to, aby príjemca pomoci uvedenej v článku 1, ktorá už bola protiprávne poskytnutá, túto pomoc vrátil.

2. Vrátene sa uskutoční bez odkladu v súlade s postupmi vnútroštátneho práva, pokiaľ umožňujú okamžitý a účinný výkon predmetného rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky od času, kedy bola pomoc daná k dispozícii príjemcovi až do jej vrátenia. Úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby používanej pre výpočet ekvivalentu subvencie v rámci pomoci na regionálne účely.“ [neoficiálny preklad]

- 17 Pri výpočte hodnoty pomoci Komisia konštatovala, že francúzske orgány nadobudli 68 hektárový neupravený pozemok medzi rokmi 1975 a 1987 za cenu 10,9 milióna FRF (1,7 milióna eur) (odôvodnenia č. 15 a č. 170 napadnutého rozhodnutia).
- 18 K tejto sume Komisia pridala celkové náklady ktoré znášal Sempel podľa likvidačnej účtovnej uzávierky „Z.1 La Saussaye & La Planche“ s dátumom 26. júl 1993 (ďalej len „likvidačná účtovná uzávierka Sempel“), pri operáciách úpravy pozemku, a to 140,4 milióna FRF (21,4 milióna eur), preto aby dospela k sume 151,3 milióna FRF (23,1 milióna eur) (odôvodnenia č. 168 až č. 170 napadnutého rozhodnutia).
- 19 Následne Komisia odpočítala 51,3 milióna FRF (7,9 milióna eur) zodpovedajúcich finančným nákladom pôžičiek uzavretých zo strany Sempel, vráteniu DPH z operácií úpravy pozemku, ako aj nákladom verejného zberača odpadových vôd, keďže francúzske orgány preukázali, že nebol určený výlučne pre Scott, ale že slúžil celej samosprávnej oblasti (odôvodnenie č. 171 napadnutého rozhodnutia).
- 20 Podľa Komisie náklady operácie predaja sporného pozemku v dôsledku toho dosahovali 100 miliónov FRF (15,2 milióna eur). Komisia zastávala názor, že náklady operácie, ktoré sa týkali priamo Scott, predstavujú zlomok 48/68 zo sumy 100

miliónov FRF (15,2 milióna eur), teda 70,588 milióna FRF (10,76 milióna eur), pretože Scott nadobudol iba 48 zo 68 hektárov predmetného pozemku.

- 21 Nakoniec Komisia od tejto sumy odpočítala sumu 31 miliónov FRF (4,7 milióna eur), ktorú Sempel získal od Scott, preto aby dospela k čistej strate francúzskych orgánov približne 39,58 milióna FRF (6,03 milióna eur) alebo v aktualizovanej hodnote 80,77 milióna FRF (12,3 milióna eur).
- 22 Výpočet hodnoty pomoci môže byť zhrnutý takto:

Označenie (v miliónoch FRF)	Celkovo (v miliónoch FRF)
Náklady na pozemok (pozemok pôvodne za 10,9 a úprava za 140,4)	151,3
Odpočty (finančné náklady pôžičiek pre Sempel za 29,4; vrátenie DPH za 8,3; verejný zberač odpadových vôd za 13,6)	- 51,3
Náklady na operáciu (151,3 - 51,3)	100
Náklady predaja pre Scott (zlomok 48/68 nákladov operácie)	70,588
Cena zaplatená zo strany Scott	- 31
Suma pomoci	39,588

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 23 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. novembra 2000 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

- 24 Návrhom podaným do kancelárie 4. decembra 2000, zapísaným pod číslom konania T-369/00, bola zo strany département du Loiret podaná žaloba, ktorej predmetom je zrušenie napadnutého rozhodnutia.
- 25 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. apríla 2001 podala Francúzska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobkyne.
- 26 Uznesením predsedu piatej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa z 10. mája 2001 bola Francúzska republika pribraná do konania ako vedľajší účastník podporujúci návrhy žalobkyne.
- 27 Na žiadosť Scott sa Súd prvého stupňa rozhodol vyjadriť najprv k otázke premlčania namietaného zo strany Scott podľa článku 15 nariadenia č. 659/1999.
- 28 Svojimi rozsudkami z 10. apríla 2003 Súd prvého stupňa zamietol žaloby, ktoré podala spoločnosť Scott a département du Loiret, v rozsahu, v akom boli založené na porušení článku 15 nariadenia č. 659/1999 s tým, že o príslušných trovách konania sa rozhodne neskôr (rozsudky z 10. apríla 2003, Scott/Komisia, T-366/00, Zb. s. II-1763, a Département du Loiret/Komisia, T-369/00, Zb. s. II-1789). Vo vzťahu k zvyšku sa rozhodlo o pokračovaní v konaniach.
- 29 Súd prvého stupňa prerušil konanie v tejto veci, ako aj vo veci T-369/00 až do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora o odvolaní podanom spoločnosťou Scott proti rozsudku Scott/Komisia, už citovanému v bode 28 vyššie.

- 30 Rozsudkom zo 6. októbra 2005, Scott/Komisía (C-276/03 P, Zb. s. I-8437), Súdny dvor zamietol odvolanie podané spoločnosťou Scott proti rozsudku z 10. apríla 2003, Scott/Komisía, už citovanému v bode 28 vyššie.
- 31 Listom z 10. novembra 2005 Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k pokračovaniu v konaní vzhľadom na rozsudok zo 6. októbra 2005, Scott/Komisía, už citovaný v bode 30 vyššie. Žalobkyňa vo svojej odpovedi z 24. novembra 2005 potvrdila, že žalobnými dôvodmi a tvrdeniami, ktoré sa majú riešiť, sú tie, ktoré majú vzťah k štátnej pomoci vo forme údajne preferenčnej ceny sporného pozemku zakúpeného žalobkyňou v priemyselnej zóne Saussaye, ako aj vo vzťahu k uplatneniu zloženej úrokovej sadzby Komisiou v príkaze na vrátenie.
- 32 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na sériu otázok. Účastníci konania tejto výzve vyhovelí.
- 33 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočítané na pojednávaní 25. októbra 2006.
- 34 V tomto kontexte žalobkyňa navrhla, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny pozemku uvedenej v jeho článku 1,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

35 Francúzska republika, ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy žalobkyne, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

36 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,
- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania,
- subsidiárne zaviazal účastníkov konania na znášanie ich vlastných trov konania.

Právny stav

37 Na podporu svojej žaloby sa žalobkyňa dovoláva štyroch žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení procesných práv, druhý na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, tretí na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a štvrtý na nesprávnom posúdení pomoci.

- 38 Na úvod je potrebné skúmať prípustnosť príloh žaloby a následne skúmať priamo štvrtý žalobný dôvod.

O prípustnosti príloh žaloby

Tvrdenia účastníkov konania

- 39 Komisia kritizuje skutočnosť, že žalobkyňa vychádza z dokumentov, ktoré neboli súčasťou správneho konania pred Komisiou. Podľa Komisie sú neprípustné nasledujúce prílohy žaloby: príloha 6 (článok uverejnený v časopise *Les Échos* z 31. marca — 1. apríla 2000), príloha 13 (list advokáta spoločnosti Scott z 24. decembra 1999 Komisii) a príloha 19 (list advokáta spoločnosti Scott z 24. marca 2000 členovi kabinetu pána Montiho, člena Komisie).
- 40 Okrem toho Komisia poznamenáva, že príloha 23 žaloby (pôvodná ponuka mesta Orléans žalobkyňi) bola Komisii oznámená čiastočne ako príloha listu francúzskych orgánov zo 7. januára 2000. Napriek tomu boli viaceré strany vynechané. Príloha 23 žaloby obsahuje chýbajúce strany. S prihliadnutím na skutočnosť, že to je po prvýkrát, čo tieto strany boli oznámené Komisii, sú neprípustné. Komisia dodáva, že Súd prvého stupňa za okolností prejednávanej veci by mohol brať z právneho hľadiska do úvahy určité údaje uvedené v tomto dokumente.
- 41 Žalobkyňa uvádza, že pokiaľ ide o článok uverejnený v časopise *Les Échos* (pozri bod 39 vyššie), je prípustný z dôvodu, že nebol uverejnený pred koncom obdobia, počas ktorého mohla predložiť skutkové dôkazy.

- 42 Pokiaľ ide o listy z 24. decembra 1999 a 24. marca 2000 (pozri bod 39 vyššie), mali byť súčasťou správneho konania pred Komisiou a boli Komisiou mylne odmietnuté.
- 43 Pokiaľ ide o prílohu 23 žaloby (pozri bod 40 vyššie), žalobkyňa uvádza, že nevedela že francúzska vláda predložila Komisii iba neúplnú kópiu tohto dokumentu. Komisia nemá právo vylúčiť dôkazy, ak sa jej zdalo, že skutkové dôkazy predložené Komisii členským štátom sú chybné alebo neúplné.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 44 Na úvod je potrebné poznamenať, že dôkazy, ktoré Komisia považuje za neprípustné, boli platne pripojené k žalobe, a teda predstavujú súčasť spisu pred Súdom prvého stupňa. V dôsledku toho samotná ich prípustnosť nie je relevantnou. Komisia v podstate najmä uplatňuje, že predmetné dôkazy by Súd prvého stupňa nemal vo svojom posúdení zákonnosti napadnutého rozhodnutia brať do úvahy z dôvodu, že neboli súčasťou spisu Komisie v priebehu správneho konania.
- 45 Je potrebné pripomenúť, že zákonnosť rozhodnutia Komisie v oblasti štátnej pomoci sa posudzuje v závislosti od skutkových informácií, ktorými mohla Komisia disponovať v momente, keď o nej rozhodovala (rozsudky Súdneho dvora z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, Zb. s. 2263, bod 16, a z 11. septembra 2003, Belgicko/Komisia, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 86). Ako Komisia dôvodne poznamenala, toto má za dôsledok, že žalobkyňa nemohla uplatňovať tvrdenia týkajúce sa skutkových okolností neznámych Komisii a neoznačených v priebehu tohto konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 1999, Kneissl Dachstein/Komisia, T-110/97, Zb. s. II-2881, bod 102).

- 46 Z tejto judikatúry však nevyplýva, že na účely posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia nie je možné brať do úvahy dôkazy predložené príjemcom pomoci v žalobe o neplatnosť, ak boli platne predložené Komisii pri správnom konaní pred prijatím napadnutého rozhodnutia a ak ich Komisia vylúčila z neoprávnených dôvodov.
- 47 Je teda potrebné skúmať každú z predmetných príloh.
- 48 Pokiaľ ide o článok v časopise *Les Échos* (pozri bod 39 vyššie), je nesporné že Komisii nebol oznámený v priebehu správneho konania. Preto nemôže byť braný do úvahy na účely posúdenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia.
- 49 Pokiaľ ide o pôvodnú ponuku mesta Orléans žalobkyni (pozri bod 40 vyššie) nebolo napádané, že Francúzska republika odovzdala určité strany z tohto dokumentu Komisii pri správnom konaní ako prílohu jej listu zo 7. januára 2000, ale urobila to vypustiť určité iné strany a to bez informovania Komisie. Toto vypustenie nebolo pri čítaní predložených strán zjavné. V dôsledku toho nemôže byť Komisii vytýkané, že nežiadala Francúzsku republiku o predloženie chýbajúcich strán a zákonnosť napadnutého rozhodnutia nemôže byť posudzovaná vo svetle obsahu týchto strán.
- 50 Pokiaľ ide o list advokáta spoločnosti Scott Komisii z 24. marca 2000 (pozri bod 39 vyššie), a rovnako ako Scott pripustila v odpovedi na písomné otázky Súdu prvého stupňa, tento list sa týka otázky premlčania. Pretože Súd prvého stupňa sa už zaoberal touto otázkou (pozri body 27 a 28 vyššie), námietka uvedená voči tomuto listu je na účely tohto rozsudku irelevantná.

- 51 V nadväznosti na to je potrebné skúmať list advokáta spoločnosti Scott Komisia z 24. decembra 1999 (pozri bod 39 vyššie). Komisia odmietla zobrať tento list do úvahy z dôvodu, že pochádza od tretej strany a bol podaný po lehote stanovenej rozhodnutím o začatí konania (pozri bod 12 vyššie).
- 52 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že postup kontroly štátnej pomoci je, berúc do úvahy jeho celkový systém, konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je vzhľadom na svoje povinnosti voči Spoločenstvu zodpovedný za poskytnutie pomoci (rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 81).
- 53 V rámci tohto konania sa preto iné dotknuté osoby ako členský štát zodpovedný za poskytnutie pomoci nemôžu zapojiť do kontradiktórnej diskusie s Komisiou rovnakým spôsobom, ako to môže urobiť uvedený členský štát. Preto plnia predovšetkým úlohu zdroja informácií pre Komisiu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Komisia, T-198/01, Zb. s. II-2717, bod 192 a tam citovanú judikatúru).
- 54 V tejto súvislosti žiadne ustanovenie o postupe kontroly štátnej pomoci nevyhradzuje medzi dotknutými osobami príjemcovi pomoci osobitné postavenie. Navyše je potrebné pripomenúť že konanie kontroly štátnej pomoci nie je konaním začatým „voči“ príjemcovi pomoci, čo by predvídalo, že by príjemca mohol uplatňovať tak široké práva ako samotné právo na obhajobu (rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 83). Napriek tomu, hoci príjemca pomoci nemá postavenie účastníka konania, judikatúra mu priznala určité procesné práva, ktoré majú za cieľ umožniť mu poskytnúť informácie Komisii a uplatniť svoje tvrdenia (rozsudok zo 6. októbra 2005, Scott/Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, bod 34).

- 55 V prejednávanej veci je nesporné, že spoločnosť Scott bola vyzvaná na predloženie svojich pripomienok pri konaní vo veci formálneho zisťovania v súlade s článkom 88 ods. 2 ES a článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 a že využila túto možnosť tým, že predložila 23. novembra 1998 podrobné pripomienky Komisii (pozri bod 8 vyššie).
- 56 Z judikatúry pripomenutej v bode 52 až 54 vyššie však nevyplýva, že Komisia je oprávnená odmietnuť akúkoľvek pripomienku príjemcov pomoci po uplynutí lehoty uvádzanej rozhodnutím o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Naopak, z judikatúry vyplýva, že Komisii prislúcha náležite a nestranne preskúmať spis v rámci článku 88 ES (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, ďalej len „rozsudok Sytraval“, bod 62, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, T-228/99 a T-233/99, Zb. s. II-435, body 167 a 168). Z toho vyplýva, že Komisia mohla byť za určitých okolností povinná brať do úvahy pripomienky príjemcu po uplynutí lehoty uvedenej v rozhodnutí o začatí konania.
- 57 Žiadne ustanovenie nariadenia č. 659/1999, najmä jeho článok 6, nebráni tomu, aby Komisia prijala takéto pripomienky. V skutočnosti tento článok Komisii umožňuje predĺžiť lehotu na predloženie pripomienok dotknutými osobami v riadne odôvodnených prípadoch.
- 58 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry si kvalifikácia pomoci vyžaduje, aby boli splnené všetky podmienky uvedené v článku 87 ods. 1 ES (rozsudky Súdneho dvora z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, nazývaný „Tubemeuse“, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 25, a z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, Zb. s. I-7747, bod 74). Komisia je teda povinná overiť existenciu skutočnej výhody pre príjemcu z opatrenia, ktoré ho údajne malo zvýhodniť. V prejednávanej veci bola existencia takejto výhody v priebehu konania o zisťovaní ostro napádaná. Určenie hodnoty sporného pozemku bolo predmetom početnej korešpondencie medzi francúzskymi orgánmi, spoloč-

nosťou Scott a Komisiou. Za týchto okolností sa Komisia nemôže ohradiť formálnym znením jej povinností v oblasti štátnej pomoci preto, aby príjemcovi pomoci uprela možnosť uplatniť svoje pripomienky ku kontroverznému aspektu zisťovania, odmietnuc informácie predložené jej v lehote, ktorú sama stanovila (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. februára 2006, *Le Levant* 001 a i./ Komisia, T-34/02, Zb. s. II-267, bod 96).

59 V podstate, hoci konanie o kontrole štátnej pomoci je konaním začatým voči zodpovednému členskému štátu, a napriek povinnosti tohto členského štátu plne spolupracovať s Komisiou a poskytnúť jej všetky požadované informácie, Komisia nemôže poprieť skutočnosť, že prípadný príkaz na vrátenie by mohol mať pre príjemcu pomoci závažné finančné dôsledky. Navyše Komisia nemôže predpokladať, po predložení požadovaných dôkazov a ich vyhodnotení, že existuje spoločný záujem členského štátu a príjemcu, najmä pokiaľ ide o výpočet hodnoty pomoci. Berúc do úvahy skutočnosť, že pomoc je vrátená predmetnému členskému štátu a nie Spoločenstvu, Komisia nemôže predpokladať, že členský štát mal za cieľ minimalizovať vymáhanú sumu, aby bolo s príjemcom zaobchádzané spravodlivo.

60 V prejednávanej veci Komisia skúmala namietanú štátnu pomoc takmer desať rokov po jej poskytnutí v roku 1987. Okrem toho Scott, príjemkyňa pomoci, nadobudol KC v roku 1996 a následne v roku 1998 predal sporný pozemok P & G (pozri bod 14 vyššie). Ide teda o vec, v ktorej informácie týkajúce sa hodnoty pomoci nebolo ľahké získať.

61 Komisia sa stále snažila objasniť okolnosti prejednávanej veci najmä na stretnutí zo 7. decembra 1999 s francúzskou delegáciou zahŕňajúcou zástupcov Scott. Prijala teda rozhodnutie „v záujme konania“ (odôvodnenie č. 11 napadnutého rozhodnutia) povoliť predloženie dodatočných vysvetlení do konca decembra 1999. Účastníci

konania mali rozličné názory na to, či Komisia povolila predložiť dodatočné informácie iba francúzskym orgánom, alebo či táto ponuka bola adresovaná delegácii v celom jej rozsahu, vrátane zástupcov Scott. Komisia nepreukázala, že na predmetnom stretnutí svoju ponuku výslovne obmedzila iba na francúzske orgány. V každom prípade práve v nadväznosti na túto ponuku spoločnosť Scott zaslala Komisii svoj list z 24. decembra 1999.

- 62 Súd prvého stupňa zastáva názor, že rozhodnutie Komisie odmietnuť tento list bolo neprimerané a rozporuplné. Po prvé, vzhľadom na skutočnosť, že Komisia bola v nadväznosti na predmetné stretnutie a až do 31. decembra 1999 pripravená prijať dodatočné informácie, za týchto okolností nebol žiadny dôvod stanoviť rozdiel podľa zdroja predmetnej informácie, odmietajúc list z jediného dôvodu, že pochádzal od príjemcu pomoci, a nie od francúzskych orgánov. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že na pojednávaní Komisia potvrdila, že ak by obsah listu z 24. decembra 1999 bol uvádzaný na papieri s hlavičkou francúzskej vlády, prijala by predmetný dokument a zohľadnila by ho pri prijímaní napadnutého rozhodnutia. Komisia nemôže na jednej strane umožniť príjemcovi pomoci zúčastniť sa na stretnutí, v priebehu ktorého povolí predložiť dodatočné informácie a, na druhej strane, zakázať mu následne predložiť takéto informácie. Po druhé, reakcia Komisie bola rozporuplná v tom, že Komisia prijala dosť podobné informácie pochádzajúce od francúzskych orgánov 7. januára a 21. februára 2000 (pozri bod 13 vyššie), a to po uplynutí lehoty 31. decembra 1999 stanovenej na stretnutí 7. decembra 1999.

- 63 Za týchto okolností dôvody odmietnutia listu žalobkyne z 24. decembra 1999 nie sú platné. Žalobkyňa sa teda môže dovolávať tohto listu pri sponchybnovaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia, pretože jeho obsah bol predložený Komisii v lehote, ktorú stanovila samotná Komisia pred ukončením správneho konania a šesť mesiacov pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení pomoci

Tvrdenia účastníkov konania

- 64 Žalobkyňa na prvom mieste uvádza, že Komisia sa dopustila omylu vo svojom posúdení hodnoty sporného pozemku. Prístup zvolený Komisiou je mylný najmä v tom, že sa zakladá na cene neupraveného pozemku a úpravách pre členský štát, predpokladajúc, že predmetné náklady, ktorých suma 31 miliónov FRF zaplatená zo strany Sempel bola odrátaná, predstavujú hodnotu namietanej subvencie.
- 65 Pokiaľ ide o hodnotu neupraveného pozemku, žalobkyňa sa domnieva, že náklady vynaložené mestom Orléans až dvanásť rokov pred dátumom, ku ktorému bol na žalobkyňu pozemok prevedený, neposkytujú spoľahlivý údaj o hodnote neupraveného pozemku v roku 1987. Žalobkyňa, odkazujúc na svoj list z 24. decembra 1999 a list Francúzskej republiky z 21. februára 2000, uvádza, že Komisia mala vychádzať z daňovej kontroly, podľa ktorej mal v skutočnosti neupravený pozemok v roku 1987 alebo v roku 1988 hodnotu iba 5,55 FRF/m².
- 66 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, podľa ktorého mohla nebrať do úvahy daňovú kontrolu, keďže bola vykonaná šesť rokov po predmetnom prevode, žalobkyňa zdôrazňuje, že predmetná kontrola sa týka hodnoty neupraveného pozemku k momentu, ktorý je relevantný na účely konania vo veci štátnej pomoci a že sa zakladá na ocenení vykonanom v tom čase. Žalobkyňa dodáva, že ocenenie pozemku použité na účely daňovej kontroly bolo v rámci skúmania namietanej štátnej pomoci primerané, keďže bolo zjavne v záujme daňových orgánov určiť hodnotu pozemku tak vysokú, ako len bolo možné, s cieľom zníženia nákladov amortizácie továrne, ktoré bolo možné uplatniť pre výpočet jej budúcich daní z príjmu.

- 67 Žalobkyňa upresňuje, že uvádzaný zjavný omyl v posúdení nie je chybou, ktorej sa dopustila Komisia tým, že nebrala do úvahy ocenenie z roku 1988 použité v priebehu daňovej kontroly v roku 1993. Uvádzaný omyl sa skôr týka skutočnosti, že Komisia vychádzala z údajov, ktoré boli zjavne málo presvedčivé, hoci žalobkyňa predložila alternatívne hodnotné vysvetlenia, ktoré Komisia neskúmala.
- 68 Podľa žalobkyne, keďže mesto Orléans vlastnilo predmetný pozemok od roku 1975 (odôvodnenie č. 15 napadnutého rozhodnutia), nešlo o prípad keď, v zmysle zmluvy uzavretej medzi štátnym orgánom a podnikom, ktorý má dostať štátnu pomoc, štátny orgán súhlasil so získaním pozemku na jeho prevod na podnik za cenu nižšiu, než je jeho nákupná cena. V takomto prípade by ocenenie akejkoľvek pomoci bolo vykonané na základe nákladov na nadobudnutie pozemku pre štátny orgán. Naopak, v prejednávanej veci Komisia mala určiť hodnotu pozemku k dátumu, ku ktorému bol prevedený na Scott.
- 69 Pokiaľ ide o náklady na úpravu pozemku, Komisia mylne stotožnila náklady, ktoré vynaložil Sempel na úpravu pozemku s hodnotou pomoci. Z dohody Scott vyplýva, že miestne a regionálne orgány boli uzrozmene s tým, že Sempel vykoná v lokalite práce za sumu maximálne 80 miliónov FRF. Berúc do úvahy tento strop, predpoklad Komisie, podľa ktorého zlomok 48/68 každého franku vynaloženého zo strany Sempel vytvára pre žalobkyňu výhodu, je zjavne mylný a nesprávny.
- 70 Navyše náklady, ktoré vynaložil Sempel mohli byť minuté alebo vynaložené na vykonanie prác, ktoré neboli zo strany spoločnosti Scott ani požadované, ani realizované v jej záujme. Mohli rovnako predstavovať práce na infraštruktúre zodpovedajúce prácam, ktoré sú obvykle dodávané na ťarchu štátneho rozpočtu, a teda nepredstavovať pomoc (pozri odôvodnenia č. 168 a č. 169 napadnutého rozhodnutia).

- 71 Žalobkyňa dodáva, že sporný pozemok bol na ňu prevedený za 31 miliónov FRF (teda 64 FRF/m²). Podľa žalobkyne ide o trhovú cenu. V tejto súvislosti poznamenáva, že v roku 1998 P & G kúpil predmetný 48 hektárový pozemok a tovareň za skutočnú trhovú cenu, a to 27,653 milióna FRF. Cena, ktorú zaplatil P & G, predstavuje lepší údaj o hodnote sporného pozemku v roku 1987 než údaje, ktoré sa Komisia rozhodla zobrať do úvahy.
- 72 Po druhej žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila zjavnej chyby v posúdení vo výpočte pomoci.
- 73 Ide najmä o chybu vo výpočte v napadnutom rozhodnutí, ktoré opravila Komisia po podaní žaloby (pozri bod 15 vyššie).
- 74 Okrem iného sa Komisia dopustila zjavnej chyby v posúdení, keď na účely výpočtu aktuálnej hodnoty pomoci týkajúcej sa sporného pozemku stanovila 5,7 % úrokovú sadzbu. Keďže Komisia vyhodnocovala náklady tejto pomoci pre štát, mala určiť úrokovú sadzbu, ktorá sa uplatňovala vo Francúzsku na orgány skutočne patriace do verejného sektoru, ako Sempel, a to nižšiu sadzbu, než akú platí za svoje pôžičky súkromný sektor.
- 75 Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že žalobkyňa nepopiera rešpektovanie všeobecných pravidiel týkajúcich sa príkazov na poskytnutie informácií (pozri článok 13 nariadenia č. 659/1999 a rozsudok Súdneho dvora z 13. apríla 1994, Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, C-324/90 a C-342/90, Zb. s. I-1173, bod 26). Komisia dodáva, že nebola povinná oznámiť príkaz priamo žalobkyňi, keďže konanie o štátnej pomoci prebieha výlučne medzi Komisiou a členským štátom. Žalobkyňa mala možnosť predložiť svoje pripomienky v nadväznosti na rozhodnutie o začatí konania a, v každom prípade, mala možnosť predložiť chýbajúce informácie v nadväznosti na tlačové komuniké týkajúce sa príkazu na poskytnutie informácií.

Navyše, ako bude preukázané ďalej, Komisia trvá na skutočnosti, že absencia predmetných informácií nie je v prejednávanej veci dôležitým problémom.

- 76 Komisia zdôrazňuje, že sa snažila určiť hodnotu neupraveného pozemku a úprav, ktoré boli prevedené na žalobkyňu. V rozsahu, v akom sa Komisia opierala o náklady znášané členským štátom, urobila tak preto, že konštatovala, že tento prístup poskytoval v danom prípade spoľahlivý údaj o pravdepodobnej hodnote sporného pozemku prevedeného na žalobkyňu.
- 77 Pokiaľ ide o neupravený pozemok, Komisia sa snažila stanoviť jeho hodnotu k 31. augustu 1987, k dátumu uzavretia dohody. Hoci v napadnutom rozhodnutí neuplatnila oznámenie Komisie o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi (97/C 209/03) (Ú. v. ES C 209, 1997, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 143) retroaktívne, uplatnila svoj „systematický a logický“ prístup k článku 87 ods. 1 ES tak, ako ho uviedla v predmetnom oznámení. Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že sporný pozemok nebol predaný v rámci postupu nepodmieneného ponukového konania a že pri predaji žalobkyňi nebolo vykonané žiadne ocenenie sporného pozemku nezávislým znalcom. Za týchto okolností Komisia uvádza, že prvotné náklady pozemku pre verejnoprávne orgány predstavujú „dôležitý ukazovateľ“ hodnoty neupraveného pozemku.
- 78 Francúzske orgány v priebehu konania pri troch príležitostiach Komisii uviedli, že priemerná cena neupraveného pozemku nadobudnutého medzi rokmi 1975 a 1987 sa stanovovala na 15 FRF/m² (poznámka pod čiarou na strane 8 napadnutého rozhodnutia). Hoci tieto orgány mohli vo svojom liste z 3. novembra 1997 upresniť, že 30 hektárov bolo nadobudnutých 1. júla 1975, 32,5 hektárov 13. decembra 1984 a 5,5 hektárov 18. septembra 1987, rozhodli sa neposkytnúť cenu každej z týchto akvizícií. Komisia v tejto súvislosti poznamenáva, že v priebehu správneho konania jej neboli predložené ani doklady o kúpe, ani žiadny iný dokument preukazujúci

postupné akvizície neupravených pozemkov mestom Orléans. Komisia nebola informovaná o metóde použitej pre výpočet priemernej ceny 15 FRF/m². Navyše nebolo presne známe, ktoré z celkovo 68 hektárov nadobudnutých mestom Orléans boli nakoniec prevedené na žalobkyňu pre vytvorenie 48 hektárovej parcely. Za týchto okolností bola Komisia oprávnená prijať záver, že uvádzaná cena 15 FRF/m² sa týka obdobia plynúceho do roku 1987 a v dôsledku toho môže byť považovaná za dostatočne aktuálny, a teda spoľahlivý údaj minimálnej hodnoty pozemku v momente dohody Scott.

79 Navyše podľa bodu 2.2 zápisnice zo zasadania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994 sa prvotná hodnota neupraveného pozemku stanovila na 10,9 milióna FRF, a teda na „podstatne zmenenú“ cenu 23 FRF/m². Keďže táto zápisnica bola predložená pred týmto konaním orgánom, ktorý sám poskytol predmetnú pomoc, Komisia sa domnieva, že poskytuje primeraný a spoľahlivý základ na určenie hodnoty neupraveného pozemku. Komisia dodáva, že z ponukového dokumentu vyhotoveného mestom Orléans pre žalobkyňu vyplýva, že „hodnota [neupraveného] pozemku [bola] v marci 1987 20 miliónov frankov“ (teda 50 hektárov za 40 FRF/m²).

80 Na rozdiel od toho, čo uvádza žalobkyňa, francúzske orgány vo svojom liste z 21. februára 2000 neuvádzali ocenenie neupraveného pozemku vo výške 5,55 FRF/m² na základe údajnej daňovej kontroly. Podľa Komisie ide iba o informáciu určenú na ulahčenie pochopenia tabuľky, ktorá nie je preukázaná žiadnym listinným dôkazom týkajúcim sa roku 1993, približne šesť rokov po dohode Scott, a ktorá odporuje iným prehláseniam francúzskych orgánov v priebehu konania, ako aj vyhláseniu mestského zastupiteľstva mesta Orléans pri jeho rozhodovaní v roku 1994. Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila žiadneho omylu, keď sa rozhodla nevychádzať z pasáží, na ktoré odkazuje žalobkyňa, kde bolo uvedené, že hodnota neupraveného pozemku dosahovala 5,55 FRF/m².

81 Žalobkyňa uviedla po prvýkrát vo svojej replike, že list z 24. decembra 1999 obsahoval ocenenie neupraveného pozemku, ktoré bolo vykonané v roku 1988

(pozri bod 65 vyššie). Podľa Komisie sú nové skutkové tvrdenia uvádzané v replike neprípustné z rovnakého dôvodu ako samotný list z 24. decembra 1999. Komisia v tejto súvislosti poznamenáva, že dokonca ani tento list neumožňuje odhaliť najmenší odkaz na ocenenie, ktoré malo byť údajne vykonané v roku 1988.

82 Okrem skutočnosti, že predmetný list je neprípustný, Komisia uvádza že musí byť po obsahovej stránke odmietnutý. Po prvé, žalobkyňa nepredložila žiadny dokument na podporu tvrdenia, podľa ktorého takéto ocenenie bolo vykonané v roku 1988 na základe hodnoty neupraveného pozemku v roku 1987, a neuviedla žiadne upresnenie týkajúce sa zákona alebo právnej úpravy, v zmysle ktorej by takéto ocenenie malo byť považované za vykonané. Po druhé, Komisia zastáva názor, že miestne daňové orgány môžu pozemkom prideliť symbolické a čisto fiktívne hodnoty s cieľom posúdenia ich zdanenia miestnou daňou, keďže tieto hodnoty majú iba nepatrný, alebo žiadny vzťah ku skutočnej trhovej hodnote pozemkov. Po tretie a v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa, nie je žiadny základ pre to, aby bol prijatý záver, že daňové orgány pridelili pozemku maximálnu možnú hodnotu pre maximálne obmedzenie hodnoty úprav, zníženie nákladov amortizácie žalobkyne, a tým zvýšenie dane, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť. Po štvrté, Komisia zastáva názor, že ocenenie vykonané daňovými orgánmi nevylučuje nevyhnutne akýkoľvek prvok štátnej pomoci.

83 Okrem toho, Komisia napáda tvrdenie, podľa ktorého mesto Orléans vlastnilo od roku 1975 neupravený pozemok. Ako to bolo uvedené v bode 78 vyššie, francúzske orgány uviedli, že 30 hektárov bolo nadobudnutých 1. júla 1975, 32,5 hektárov 13. decembra 1984 (o niečo viac ako dva roky pred ponukou adresovanou Scott) a 5,5 hektárov 18. septembra 1987, teda po uzavretí dohody Scott a dohody Sempel. Podľa odôvodnenia samotnej žalobkyne (pozri bod 68 vyššie) išlo o situáciu, keď Komisia mala dôvod zohľadniť cenu, ktorú musel zaplatiť štát za nadobudnutie neupraveného pozemku. Komisia dodáva, že Francúzska republika sa rozhodla neoznámiť Komisii ani detaily o časti pozemku prevádzaného nakoniec na žalobkyňu, ani metódu výpočtu priemernej ceny.

- 84 Pokiaľ ide o úpravy, Komisia formou rozhodnutia prikázala francúzskym orgánom predložiť podrobné vysvetlenia, ako aj dokumenty uvádzajúce podrobne práce vykonané zo strany Sempel a ich skutočné náklady. Tieto vysvetlenia neboli Komisii v priebehu správneho konania nikdy predložené.
- 85 Žalobkyňa navyše neuviedla žiadne vysvetlenie k tomu, akú hodnotu úprav, ktoré na ňu boli prevedené, považuje za skutočnú. Ako to bolo vysvetlené v bode 77 vyššie, pri absencii vhodného ponukového konania alebo ocenenia nezávislým znalcom pred jednaniami predchádzajúcimi predaju, náklady členského štátu predstavujú dobrý ukazovateľ hodnoty úprav prevádzaných na žalobkyňu, a to 89,1 milióna FRF. V tejto súvislosti Komisia upresňuje, že použila likvidačnú účtovnú uzávierku Sempel, teda najspoľahlivejší listinný dôkaz (v prejednávanej veci potvrdený), akým disponovala, odpočítajúc finančné náklady Sempel, DPH a náklady verejnej infraštruktúry v súlade s francúzskymi orgánmi (odôvodnenia č. 89 a č. 171 napadnutého rozhodnutia). Na základe tejto bilancie Komisia určila celkovú hodnotu úprav. Na rozdiel do toho, čo uvádza žalobkyňa, hodnota úprav prevádzaných na žalobkyňu závisela od prác skutočne vykonaných zo strany Sempel a nie od ustanovení dohody Scott.
- 86 Komisia poznamenáva, že podľa zápisnice zo zasadania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994, celkové náklady na operáciu pre mesto Orléans a département Loiret, vrátane pozemku a úprav dosahovali 84,482 274 milióna FRF, alebo 92,531 048 milióna FRF (bod 2.2).
- 87 Komisia zastáva názor, že kúpna cena zaplatená v roku 1998 zo strany P & G (pozri bod 71 vyššie) nedáva lepší údaj o hodnote úprav vykonaných v roku 1987, než iné dôkazy, ktorými disponovala a ktoré opisovala v napadnutom rozhodnutí. Komisia upriamuje pozornosť na skutočnosť, že počas celého konania sa žalobkyňa sťažovala na určitú nespravodlivosť z dôvodu, že KC mal zaplatiť vysokú cenu, keď nadobúdal Scott, ale keď Scott predával aktíva, nákupná cena nezahŕňala žiadnu sumu

odrážajúcu prvok predmetnej pomoci. Toto tvrdenie vedie k pripusteniu skutočnosti, že predajná cena P & G odrážala vývoj aktív medzičasom hlboko ovplyvnený samotnou existenciou predmetnej pomoci. Komisia zastáva názor, že žalobkyňa nemôže mať „maslo aj peniaze na maslo“: pretože P & G buď Scott „zaplatil“ za pomoc, a v takomto prípade nie je nespravodlivé požadovať od Scott jej vrátenie, alebo cena zaplatená zo strany P & G — a cena za ktorú Scott mohol predať a bol pripravený predať — bola od začiatku hlboko ovplyvnená udelením pomoci, a teda nemôže v žiadnom prípade slúžiť ako základ pre výpočet skutočnej hodnoty pozemku a úprav v roku 1987.

- 88 Komisia okrem iného pripomína, že prikázala francúzskym orgánom poskytnúť jej podrobnejšie informácie (odôvodnenia č. 97 a č. 168 napadnutého rozhodnutia).
- 89 V druhom rade Komisia pripúšťa existenciu chyby vo výpočte v napadnutom rozhodnutí (pozri bod 73 vyššie) a poznamenáva, že v dôsledku toho prijala opatrenia potrebné na opravu tejto chyby (pozri bod 15 vyššie).
- 90 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia nebola vo svojom prístupe koherentná a mala použiť úrokovú sadzbu uplatnenú na Sempel (pozri bod 74 vyššie), musí byť odmietnuté. Komisia správne použila sadzbu 5,6 % uvádzanú jej oznámením týkajúcim sa metódy určenia referenčných sadziieb a aktualizácie pre výpočet sumy, ktorá má byť vrátená, v zmysle príkazu na vrátenie týkajúceho sa nezákonnej štátnej pomoci.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 91 Keďže pojem štátnej pomoci má právnu povahu a musí byť vykladaný na základe objektívnych údajov, súd Spoločenstva musí v zásade a berúc do úvahy tak

konkrétne údaje sporu, ktorý je mu predložený, ako aj technickú alebo zložitú povahu posúdenia Komisie, vykonávať úplné preskúmanie v otázke, či opatrenie spadá do pôsobnosti článku 87 ods. 1 ES (rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 2000, Francúzsko/Ladbroke Racing a Komisia, C-83/98 P, Zb. s. I-3271, bod 25, a Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 2002, Linde/Komisia, T-98/00, Zb. s. II-3961, bod 40).

92 V zmysle článku 87 ods. 1 ES predstavujú zvýhodnenia zásahy, ktoré v rôznych formách zľahčujú bremeno obvykle zaťažujúce rozpočet podniku, a ktoré sa preto zdajú byť subvenciou (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 23. februára 1961, *De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký úrad*, 30/59, Zb. s. 3, 39, a z 8. mája 2003, *Taliansko a SIM 2 Multimedia/Komisia*, C-328/99 a C-399/00, Zb. s. I-4035, bod 35), ako je najmä poskytnutie tovarov alebo služieb za preferenčných podmienok (rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2003, *GEMO*, C-126/01, Zb. s. I-13769, bod 29; pozri rovnako rozsudok Súdneho dvora z 2. februára 1988, *Van der Kooy a i./Komisia*, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, body 28 a 29).

93 V prípade predaja pozemku podniku zo strany verejného subjektu sa musí podľa tejto zásady najmä určiť, či nadobúdateľ nemohol dosiahnuť predajnú cenu za obvyklých trhových podmienok (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2002, *Diputación Foral de Álava a i./Komisia*, T-127/99, T-129/99 a T-148/99, Zb. s. II-1275, bod 73). Určením trhovej ceny musí Komisia zohľadniť náhodný charakter, ktorý môže mať retrospektívne určenie takejto trhovej ceny (rozsudok zo 16. septembra 2004, *Valmont/Komisia*, T-274/01, Zb. s. II-3145, bod 45).

94 Je tiež potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej judikatúry cieľom Komisie pri vymáhaní protiprávne poskytnutej pomoci je zbaviť príjemcu výhody, ktorú mal oproti svojim konkurentom na trhu, a obnoviť stav, ktorý existoval pred poskytnutím pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora *Tubemeuse*, už citovaný

v bode 58 vyššie, bod 66, a zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliano, C-348/93, Zb. s. I-673, bod 27). Vymáhanie protiprávne poskytnutej pomoci teda nemôže predstavovať sankciu neuvádzanú právom Spoločenstva, hoci sa vykoná dlho po poskytnutí predmetnej pomoci (rozsudky Súdneho dvora zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, C-75/97, Zb. s. I-3671, bod 65, a Súdu prvého stupňa z 29. septembra 2000, CETM/Komisia, T-55/99, Zb. s. II-3207, bod 164). Inými slovami, rozhodnutia Komisie v oblasti štátnej pomoci prikazujúce jej vrátenie sú opatreniami na obnovenie predošlého stavu a nemajú trestnú povahu.

95 Ak sa však Komisia predsa len rozhodne nariadiť vrátenie určitej sumy, musí, v súlade so svojou povinnosťou náležitého a nestranného skúmania spisu v rámci článku 88 ES (rozsudky Sytraval, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 62, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Spolková krajina Severné Porýnie-Vestfálsko/Komisia, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 167) nejakým spôsobom určiť, tak presne, ako to okolnosti veci umožňujú, hodnotu pomoci, ktorú podnik dostal. Obnovujúc stav, ktorý existoval pred poskytnutím pomoci, je Komisia na jednej strane povinná zabezpečiť, aby skutočná výhoda pomoci bola eliminovaná, a teda nariadiť vrátenie všetkej pomoci. Komisia nemôže, vedená snahou o zhovievavosť voči príjemcovi pomoci, nariadiť vrátenie sumy nižšej než hodnota pomoci získanej príjemcom. Na druhej strane Komisia nie je oprávnená vyjadrovať svoj nesúhlas, pokiaľ ide o závažnosť nezákonnosti nariadením vrátenia sumy vyššej než hodnota pomoci získanej príjemcom.

96 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že Komisii nemôže byť vytýkané, že vykonala približné ohodnotenie. Pokiaľ ide o neoznámenú pomoc, môže sa stať, že za okolností prejednávanej veci a najmä ak uplynula dlhá doba od predaja pozemku, Komisia môže mať ťažkosti so stanovením presnej hodnoty pomoci. Takéto okolnosti možno zobrať do úvahy s cieľom posúdiť zákonnosť rozhodnutia Komisie a najmä otázky, či Komisia vykonala fázu skúmania uvedenú v článku 88 ods. 2 ES starostlivo. Skutočnosťou však zostáva, že základná otázka týkajúca sa posúdenia pomoci je skutkovou otázkou, pri ktorej súd Spoločenstva musí vykonať úplné preskúmanie. Samotná skutočnosť, že Komisiu môžu k vykonaniu približného

posúdenia viesť okolnosti konania, jej neudeľuje právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o určenie sumy, ktorej vrátenie nariaďuje.

97 V prejednávanej veci žalobkyňa zotrúva na skutočnosti, že cena, ktorú zaplatila za sporný pozemok, a to 31 miliónov FRF, predstavovala trhovú cenu tohto majetku v roku 1987, k dátumu uzavretia dohody Sempel.

98 V napadnutom rozhodnutí Komisia prijala záver, že francúzske orgány predali sporný pozemok spoločnosti Scott za preferenčnú cenu a určila hodnotu pozemku na 70,588 milióna FRF. Komisia stanovila túto sumu nie vzhľadom na odhad ceny prípadného predaja sporného pozemku na trhu v roku 1987, ale vychádzajúc z nákladov vynaložených predmetnými verejnými orgánmi (pozri body 17 až 20 vyššie).

99 Komisia uvádza, že bola oprávnená, ba priamo povinná, vychádzať z nákladov vynaložených francúzskymi orgánmi. Na jednej strane tento prístup dáva spoľahlivý údaj o pravdepodobnej hodnote pozemku a úprav prevedených na žalobkyňu. Na druhej strane v napadnutom rozhodnutí Komisia zdôrazňuje (pozri najmä odôvodnenia č. 97 až č. 99), že Francúzska republika nespolupracovala pri správnom konaní, že jej konaním vznikali prietahy a najmä, že neposkytla všetky informácie potrebné na účely určenia hodnoty štátnej pomoci a to napriek príkazu na poskytnutie informácií prijatému podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 (pozri bod 10 vyššie).

- 100 Za týchto okolností a vo svetle judikatúry uvedenej v bodoch 91 až 95 vyššie prislúcha Súdu prvého stupňa overiť, či Komisia vykonala skúmanie spisu, vyhodnotiac so všetkou požadovanou pozornosťou relevantné skutočnosti a, najmä posúdiť, či hodnota pridelená spornému pozemku Komisiou v napadnutom rozhodnutí pri ohodnotení sumy nezákonného zvýhodnenia zodpovedá s dostatočnou presnosťou trhovej cene v roku 1987.
- 101 Na úvod je potrebné pripomenúť, že je nesporné, že Komisia sa dopustila skutkového omylu, pokiaľ ide o výpočet sumy pomoci v prvej verzii napadnutého rozhodnutia a že ho opravila v nadväznosti na podanie tejto žaloby. V tejto prvej verzii rozhodnutia si Komisia zvolila ako východiskový bod náklady operácie predaja celej 68 hektárovej lokality, od ktorých odpočítala 31 miliónov FRF zaplatených žalobkyňou. Následne získanú sumu vynásobila zlomkom 48/68, aby odzrkadlila skutočnosť že Scott kúpil iba 48 hektárov. Podľa tohto výpočtu existovala pomoc v sume 48,7 milióna FRF (7,42 milióna eur), teda v aktualizovanej hodnote 100 miliónov FRF (15,2 milióna eur), pokiaľ ide o preferenčnú cenu sporného pozemku.
- 102 Komisia tak vykonala chybný výpočet, keď spoločnosti Scott započítala iba zlomok 48/68 z 31 miliónov FRF a nie celú sumu. Komisia uznala túto chybu a v opravenej verzii napadnutého rozhodnutia prijala záver, že pomoc dosahovala 39,58 milióna FRF teda, v aktualizovanej hodnote, 80,77 milióna FRF.
- 103 Keďže Komisia túto chybu opravila po podaní tejto žaloby, sama osebe nemôže odôvodňovať zrušenie napadnutého rozhodnutia. Vyvoláva však dvojité poznámku. Hneď na úvod je možné pýtať sa na dôvod, ktorý viedol Komisiu v priebehu jej vyšetrovania k dopusteniu sa tak závažnej chyby. V nadväznosti na to a najmä preto, dopustenie sa takejto chyby posilňuje potrebu toho, aby Súd prvého stupňa preskúmal podrobne všetky ostatné aspekty výpočtu pomoci.

104 Je teda potrebné skúmať prístup, ktorý zaujala Komisia v napadnutom rozhodnutí pri stanovení hodnoty sporného pozemku.

— O metodických a výpočtových chybách v napadnutom rozhodnutí

105 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v rámci posúdenia hodnoty pomoci vo forme predaja pozemku za údajne preferenčnú cenu sa uplatňuje zásadu súkromného investora, ktorý funguje v trhovej ekonomike. Preto hodnota pomoci sa rovná rozdielu medzi tým, čo príjemca skutočne zaplatil, a tým, čo by v tom čase bol zaplatil za obvyklých trhových podmienok za kúpu rovnakého pozemku od predávajúceho zo súkromného sektora.

106 Komisia v prejednávanej veci pripustila, že pri vyhodnotení pomoci vychádzala z nákladov zaplatených francúzskymi orgánmi (pozri bod 76 vyššie). V skutočnosti Komisia v napadnutom rozhodnutí nevychádzala zo žiadneho priameho a nezávislého ocenenia hodnoty sporného pozemku v roku 1987. Naopak, vychádzala z nákladov na sporný pozemok, ktoré boli zaplatené predmetnými orgánmi. Hoci náklady na kúpu a úpravu mohli poskytovať druhotný alebo nepriamy údaj o hodnote sporného pozemku, takéto údaje nepredstavujú najlepší dôkaz o tejto hodnote. Uplatnenie zásady súkromného investora predpokladá v skutočnosti ohodnotenie predajnej ceny, ktorá by mala byť získaná za sporný pozemok, ak by tento bol predávaný v mesiaci august 1987 za obvyklých trhových podmienok. Táto cena nie je nevyhnutne určovaná nákladmi vynaloženými predávajúcim, pretože môže byť ovplyvnená mnohými faktormi, medzi iným rovnováhou medzi ponukou a dopytom v čase predaja. Inými slovami, náklady vzniknuté francúzskym orgánom počas 12 rokov v rámci nákupu neupraveného pozemku (pozri bod 17 vyššie) a jeho úpravy nepredstavujú nevyhnutne trhovú hodnotu v mesiaci august 1987.

- 107 Komisia odôvodňuje svoje použitie ohodnotenia založeného na nákladoch vynaložených francúzskymi orgánmi, zdôrazňujúc, že na rozdiel od jej „systematického a logického“ prístupu k článku 87 ods. 1 ES, ktorý následne uviedla vo svojom oznámení o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi (97/C 209/03), francúzske orgány nepredali predmetný pozemok v rámci postupu nepodmieneneho ponukového konania a pri predaji žalobkyni nebolo vykonané ocenenie sporného pozemku nezávislým znalcom (pozri body 77 a 85 vyššie). Za týchto okolností Komisia zastáva názor, že pri určení hodnoty sporného pozemku mohla dôvodne vychádzať z nákladov vynaložených predmetnými orgánmi.
- 108 Skutočnosť, že francúzske orgány v roku 1987 neurčili hodnotu majetku cestou ponukového konania alebo na základe nezávislého ocenenia sporného pozemku pred jeho predajom spoločnosti Scott, nezaväzuje Komisiu jej povinnosti pri vyšetrovaní v rámci článku 88 ods. 2 ES určiť hodnotu majetku na základe najspoľahlivejšej metódy. V rozpore s tým, čo uvádza, Komisia nenasledovala systematický a logický prístup uvádzaný v jej oznámení z roku 1997, ale využila priamo historické náklady na nadobudnutie a úpravu sporného pozemku vynaložené francúzskymi orgánmi bez konštatovania vhodnosti objednania nezávislého ocenenia (pozri body 137 a 138 nižšie).
- 109 Okrem toho dokonca za predpokladu, že Komisia bola pri stanovení hodnoty sporného pozemku oprávnená vychádzať výlučne z nákladov vynaložených predmetnými orgánmi, Súd prvého stupňa konštatuje, že jej prístup v ohodnotení neupraveného pozemku je mylný v tom, že na jednej strane sa v tejto súvislosti dopustila druhej chyby vo výpočte a že, na druhej strane, vychádzala z nepresných údajov, pokiaľ ide o predmetné náklady.
- 110 Po prvé, v napadnutom rozhodnutí Komisia konštatuje, že predmetných 68 hektárov „svojho času poľnohospodárskych pozemkov bolo mestom [Orléans] nadobudnu-

tých už medzi rokmi 1975 a 1987 za cenu 16 FRF/m² (2,4 eur/m²), teda celkovo 10,9 milióna FRF (1,7 milióna eur)“ (odôvodnenie č. 15). V tejto súvislosti Komisia vychádza z bodu 2.2 zápisnice zo zasadania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994. Z predmetnej zápisnice však vyplýva, že suma 10,9 milióna FRF zodpovedala nákladom na neupravený 48 hektárový pozemok prevedený na Scott, a nie 68 hektárový pozemok. Preto, na rozdiel od výpočtu Komisie, náklady na neupravený pozemok boli 23 FRF/m², teda takmer o 50 % viac než 16 FRF/m². Komisia sa tak dopustila chyby vo výpočte.

- 111 Z toho vyplýva, že Komisia nemala, vypočítavajúc sumu zvýhodnenia získaného spoločnosťou Scott, rozdeliť sumu 10,9 milióna FRF medzi 48 hektárový a 20 hektárový pozemok (odôvodnenie č. 170 napadnutého rozhodnutia), ale priradiť ju v celom rozsahu 48 hektárovému pozemku. Skutočnosť, že táto chyba je v prospech Scott, ju neospravedlňuje. Komisia bola povinná stanoviť v maximálnom možnom rozsahu skutočnú hodnotu predmetnej pomoci a nariadiť jej vrátenie (pozri judikatúru pripomenutú v bode 95 vyššie).
- 112 V dôsledku toho sa Komisia rovnako zmýlila tiež v konštatovaní, že jej ocenenie neupraveného pozemku po 16 FRF/m² bolo podoprené priemernou kúpnu cenou za 68 hektárov po 15 FRF/m² uvádzanou francúzskymi orgánmi v priebehu správneho konania (odôvodnenie č. 15 napadnutého rozhodnutia a poznámka pod čiarou na strane 8).
- 113 Keby Komisia neprijala mylne záver, že náklady na 48 hektárov boli po 16 FRF/m², je možné predpokladať, že by si všimla podstatný rozdiel medzi údajmi 15 FRF/m² a 23 FRF/m² a v dôsledku toho by skúmala spoľahlivosť informácií obsahujúcich náklady na neupravený pozemok.

- 114 Po druhé, pokiaľ ide o použitie nepresných údajov týkajúcich sa nákladov na neupravený pozemok, Komisia vychádzala aspoň sčasti z priemernej ceny 15 FRF/m² zaplatenej francúzskymi orgánmi za 68 hektárov neupraveného pozemku kúpených 1. júla 1975 (30 hektárov), 13. decembra 1984 (32,5 hektárov) a 18. septembra 1987 (5,5 hektárov). Komisia pri viacerých príležitostiach na pojednávaní uviedla, že priemernú cenu 15 FRF/m² uvádzala ako hodnotu neupraveného pozemku.
- 115 Komisia však neoverila nákupnú cenu každej z predmetných parciel. Naopak, použila priemernú cenu zloženú z nákladov na nákup v rokoch 1975, 1984 a 1987, čo nevyhnutne nevedie k trhovej hodnote neupraveného pozemku v roku 1987. Najmä, a v rozpore s tým čo uvádza Komisia (pozri bod 78 vyššie), náklady na parcely o rozlohe 30 a 32,5 hektárov, zakúpené v rokoch 1975 a 1984 nepredstavujú nevyhnutne hodnotu neupraveného pozemku v roku 1987 podľa zásady súkromného investora. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že z oznámenia Komisie o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi (97/C 209/03) vyplýva že „prvotné náklady verejnoprávnych orgánov pri nadobúdaní pozemkov a budov sú indikátorom pre trhovú hodnotu, pokiaľ medzi nákupom a predajom pozemku neuplynulo značné časové obdobie“ [bod II 2 písm. d)]. Dokonca používajúc prístup Komisie, tak ako ho vysvetlila v tomto oznámení, Komisia určite nemala právo použiť náklady na kúpu parcely kúpenej v roku 1975.
- 116 Naopak, kúpna cena za 5,5 hektárov, kúpených v čase sporného predaja v roku 1987 mohla poskytovať údaj o cene za štvorcový meter predmetného neupraveného pozemku v tom čase, samozrejme s výhradou overenia okolností, ako aj podmienok týkajúcich sa predmetnej kúpy. Teda namiesto pokusu získať túto informáciu (pozri v tejto súvislosti body 151 až 153 nižšie), Komisia vychádzala zo sekundárnych informácií.
- 117 Spis navyše neuvádza, ktorá časť zo 68 hektárov bola predaná spoločnosti Scott, a najmä, aký je vzťah medzi tromi parcelami kúpenými v rokoch 1975, 1984 a 1987 a 48 hektármi kúpenými spoločnosťou Scott v roku 1987.

118 Komisia vo svojich písomných podaniach (pozri bod 79 vyššie) a najmä vo svojich odpovediach na otázky Súdu prvého stupňa pri viacerých príležitostiach zdôraznila, že suma 10,9 milióna FRF spomenutá v zápisnici zo zasadania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994 má skôr vzťah k „podstatne zmenenej“ hodnote neupraveného 48 hektárového pozemku, než k jeho cene. Odhliadnuc od skutočnosti že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí mylne domnievala že suma 10,9 milióna FRF sa týka 68 hektárov (pozri bod 110 vyššie), je potrebné poznamenať, že bod 2.2 predmetnej zápisnice v skutočnosti predstavuje veľmi krátke zhrnutie bez podrobného vysvetlenia „nákladov operácie“, najmä sumy 10,9 milióna FRF za kúpu neupraveného pozemku, ktorá bola „pôvodným základným údajom“. Samotná Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že išlo o „nákupnú cenu“ alebo „náklady“ francúzskych orgánov na neupravený pozemok (odôvodnenia č. 20, č. 157, č. 161 a č. 170).

119 Komisia nedisponovala žiadnym údajom týkajúcim sa okolností, za ktorých boli tri parcely tvoriace celkovo 68 hektárov predané mestu Orléans. Zmluvné podmienky týchto kúp zostávajú rovnako neznáme. Komisia najmä nevedela, či každá z týchto parcel bola nadobudnutá jednaním alebo v nadväznosti na príkaz na vyvlastnenie z dôvodu verejného záujmu. Ak ide o tento posledný menovaný predpoklad, je možné že suma 10,9 milióna FRF zahŕňala platby za vyvlastnenie pre niekdajších vlastníkov týchto pozemkov, vrátane platieb za ukončenie poľnohospodárskych činností na predmetných pozemkoch, alebo iné náklady pri kúpe štátom, ktoré idú nad rámec skutočnej trhovej hodnoty neupraveného pozemku.

120 Navyše je potrebné poznamenať, že zo spisu vyplýva, že Komisia opomenula niekoľko relevantných skutočností, pokiaľ ide o ocenenie úprav na predmetnom pozemku. Konkrétne, podľa dohody Scott (pozri body 2 a 3 vyššie) sa plánovalo, že Scott zaplatí za sporný pozemok cenu 31 miliónov eur, vrátane výstavby továrne na 30 000 m². Podľa zápisnice zo zasadania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994 „bola postavená továreň s plochou približne 54 000 m² (namiesto pôvodne plánovaných 30 000 m²)“. Tento rozdiel nebol v napadnutom rozhodnutí spomenutý a zjavne ho Komisia pri skúmaní spisu nebrala do úvahy. Ak by Komisia

brala do úvahy túto skutočnosť, je možné predpokladať, že by spochybnila spoľahlivosť svojho ocenenia sporného pozemku za meter štvorcový.

121 Okrem toho, z článku 4 dohody Scott vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala kúpiť sporný pozemok za 31 miliónov FRF a Sempel vykonať na pozemku práce za „maximálnu sumu 80 [miliónov FRF]“. Podľa likvidačnej účtovnej uzávierky Sempel zaslanej francúzskymi orgánmi Komisii 6. októbra 1999 však celkové náklady znášané zo strany Sempel za operácie úpravy pozemku dosahovali 140,4 milióna FRF. Skutočnosť že práce na úpravách stáli 140,4 milióna FRF namiesto „maximáln[ej] sum[y] 80 [miliónov FRF]“ uvádzanej dohodou Scott, teda prekročenie o 75,5 %, mala Komisiu viesť k pochopeniu toho, že náklady znášané spoločnosťou Sempel nepredstavujú nevyhnutne prvok odrážajúci trhovú cenu sporného pozemku. V tejto súvislosti a ako to Scott vytýka Komisii, likvidačná účtovná uzávierka Sempel sa neuvádza v rozhodnutí o začatí konania. Komisia mala Scott aspoň vypočítať k rozdielu medzi sumou 140,4 milióna FRF a sumou 80 miliónov FRF uvedenou v dohode Scott.

122 Spis sa nezmiňuje o tom, či prekročenie nákladov vynaložených zo strany Sempel vyplýva z výstavby továrne takmer dvakrát väčšej, ako sa pôvodne predpokladalo, alebo či to vyplýva z prekročenia nákladov vyplývajúceho z neefektívnosti Sempel, alebo z plytvania nepredstavujúceho nárast hodnoty pozemku. Účastníci konania, ktorých sa toto Súd prvého stupňa na pojednávaní pýtal, neboli schopní upresniť, či zvýšenie rozlohy továrne vyplývalo z vôle poskytnúť Scott ešte výraznejšiu pomoc alebo nejakej chyby pri výstavbe továrne.

123 Z vyššie uvedeného vyplýva, že určenie trhovej hodnoty sporného pozemku v roku 1987 Komisiou bolo postihnuté vadami.

— O informáciách, ktoré neboli Komisii známe

124 Je potrebné poznamenať, že ku koncu konania vo veci formálneho zisťovania uvádzaného v článku 88 ods. 2 ES, teda na začiatku roka 2000, Komisia bola alebo mala byť informovaná o viacerých iných údajoch trhovej hodnoty sporného pozemku, vrátane existencie jeho iných ocenení. Napriek tomu a napriek skutočnosti, že disponovala iba nepresnými údajmi týkajúcimi sa nákladov kúpy neupraveného pozemku, Komisia nezisťovala prípadnú relevantnosť predmetných údajov.

125 V liste z 24. decembra 1999, ktorý Komisia mala brať do úvahy (pozri body 51 až 63 vyššie), sa spoločnosť Scott dovoľavala ohodnotenia neupraveného pozemku po 5,5 FRF/m² stanoveného francúzskymi daňovými orgánmi pri príležitosti predaja pozemku mestom Orléans v prospech spoločnosti Sempel v roku 1987. Samotné francúzske orgány odkazovali na toto ohodnotenie v liste z 21. februára 2000 (pozri bod 13 vyššie). V roku 1993 orgány uplatnili toto ohodnotenie, keď bola spoločnosť Scott predmetom daňovej kontroly. Iste a ako to bolo uvedené Komisiou (pozri bod 82 vyššie), nešlo o to že by hodnota uvádzaná v rámci daňovej kontroly preukazovala trhovú hodnotu pozemku. Na prvý pohľad však išlo o ohodnotenie neupraveného pozemku, vykonané v tom čase nezávislým orgánom, na ktoré sa Komisia mala aspoň opýtať. Napadnuté rozhodnutie nijako neodkazuje na sumu 5,5 FRF/m².

126 Scott sa v tom istom liste rovnako dovoľával posudku sporného pozemku znaleckou organizáciou Galtier, ktorá v roku 1996, v čase keď Komisia ešte nezačala vyšetrovanie týkajúce sa údajnej štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti Scott, ohodnotila pozemok, ktorý spoločnosť Scott kúpila v roku 1987 od Sempel za 31 miliónov FRF, na 40,6 milióna FRF. Je potrebné pripomenúť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že pozemok, tak ako bol upravený, mal hodnotu 70,588 milióna FRF (pozri bod 20 vyššie). Scott vo svojom liste z 24. decembra 1999 navrhol poskytnúť Komisii kópiu posudku Galtier.

- 127 Scott navyše poukázala na ohodnotenie vkladov Scott a KC, vykonané zo strany znalca, ustanoveného predsedom Tribunal de commerce de Nanterre, ktorý mal v súlade so zákonom určiť trhovú hodnotu aktív predávaných P & G (pozri bod 14 vyššie). Ustanovený znalec stanovil ešte nižšiu hodnotu predmetných aktív, než znalecká organizácia Galtier. Scott k jej listu z 24. decembra 1999 pripojila dve tabuľky, ktoré zhrňajú ohodnotenie viacerých predmetných aktív.
- 128 Je potrebné dodať, že v liste z 21. februára 2000 sa francúzske orgány rovnako dovoľávali predmetných ocenení a pripojili rovnaké tabuľky ako tabuľky pripojené k listu Scott z 24. decembra 1999. Komisia ani nežiadala francúzske orgány o poskytnutie predmetných ocenení, ani u týchto orgánov nezistovala okolnosti, na základe ktorých boli vypracované.
- 129 Komisia uvádza viacero dôvodov, pre ktoré sa nedomnievala, že tieto ocenenia by v danom prípade boli relevantné.
- 130 Vo svojich písomných podaniach, ako aj vo svojej odpovedi na otázky položené Súdom prvého stupňa, Komisia uvádza, že Scott v tejto žalobe nepredložila tvrdenia týkajúce sa absencie predmetných posudkov a že v dôsledku toho nemôže Súd prvého stupňa zrušiť napadnuté rozhodnutie. Rovnako uvádza, že žalobkyňa sa dovoľávala ocenenia francúzskymi daňovými orgánmi iba v jej replike a že jej tvrdenie v tomto smere je teda neprípustné (pozri bod 81 vyššie).
- 131 Scott namietala chybu týkajúcu sa posúdenia hodnoty sporného pozemku Komisiou a zdôrazňovala nedostatok pozornosti Komisie pri jej skúmaní spisu (pozri body 64 až 71 vyššie). Keďže bolo spochybnené určenie hodnoty sporného pozemku, Súdu prvého stupňa prislúcha vykonať úplné preskúmanie tejto otázky (pozri bod 91

vyššie). Okrem toho žalobkyňa mala právo predložiť v tejto súvislosti upresnenia vo svojej replike, vrátane dovolávania sa ocenenia neupraveného pozemku francúzskymi daňovými orgánmi.

- 132 Podľa Komisie existencia takýchto ocenení bola v konaní uvedená veľmi oneskorene. Komisia neobdržala dokonca ani potrebné listinné dôkazy. Tejto argumentácii nie je možné vyhovieť. Keďže Komisia umožnila francúzskej delegácii predložiť pripomienky po stretnutí 7. decembra 1999, bola povinná skúmať tieto pripomienky v plnom rozsahu. Komisia v súlade so svojou povinnosťou náležitého a nestranného skúmania spisu v rámci článku 88 ES mala skúmať predmetné informácie a žiadať predloženie tých ocenení, ktoré Scott ponúkala predložiť.
- 133 Komisia uvádza, že predmetné ocenenia neboli vhodné. Na jednej strane úpravy boli „strihané na mieru“ pre Scott a predmetné ocenenia nepredstavovali spoľahlivý základ pre výpočet hodnoty pomoci poskytnutej Scott. Na druhej strane predmetné ocenenia boli vyhotovené viac rokov po spornom predaji, a teda nemohli spoľahlivým spôsobom uvádzať hodnotu sporného pozemku.
- 134 Hoci predmetné ocenenia neboli vykonané v momente sporného predaja, mohli byť užitočné v tom, že predstavovali jediné zjavne nezávislé ocenenia, ktoré smerovali k určeniu trhovej hodnoty sporného pozemku, používajúc všeobecne akceptované metódy oceňovania. Komisia nenamieta, že tieto ocenenia boli vykonané nezávislými znalcami a nespochybňuje metódy, ktoré použili znalecká organizácia Galtier a ustanovený znalec. Za týchto okolností Komisia mala aspoň skúmať obsah predmetných ocenení s cieľom stanoviť ich dôkaznú hodnotu.

- 135 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že fáza zisťovania uvádzaná v článku 88 ods. 2 ES má umožniť Komisii mať úplnú informáciu o súhrne údajov vo veci (pozri rozsudok Sytraval, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 38, a tam citovanú judikatúru). Komisia sa musí obklopiť všetkými potrebnými správami pre to, aby jej pred prijatím jej rozhodnutia boli úplne jasné všetky údaje vo veci (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 20. marca 1984, Nemecko/Komisia, 84/82, Zb. s. 1451, bod 13, a Sytraval, už citovaný v bode 56 vyššie, bod 39). V prejednávanej veci Komisia opomenula skúmať správy, ktoré mohli preukazovať hodnotu sporného pozemku.
- 136 Je potrebné dodať, že skutočnosť, že pred prijatím napadnutého rozhodnutia boli do pozornosti Komisie dávané iné ocenenia, nepreukazuje ani, že suma 31 miliónov FRF zaplatená zo strany Scott bola trhovou hodnotou, ani že ohodnotenie Komisie bolo nesprávne. Tieto iné ocenenia sú relevantné v tom, že v momente prijatia napadnutého rozhodnutia bola Komisia informovaná o sérii ocenení sporného pozemku, ktoré odporovali oceneniu vykonanému Komisiou. Berúc do úvahy, že Komisia neprijala opatrenia potrebné na odstránenie neistoty, pokiaľ ide o toto ocenenie, Súd prvého stupňa zastáva názor, že Komisia nevedla svoje vyšetrovanie podľa článku 88 ods. 2 ES, v súlade so svojou povinnosťou náležitého a nestranného skúmania.
- 137 Odhliadnuc od skutočnosti, že Komisia mala požadovať predloženie predmetných ocenení, mohla v danom prípade použiť na získanie potrebných informácií iné prostriedky. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že Komisia môže bez toho, aby to bola povinná vykonať, využiť pomoc nezávislých znalcov (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb. s. II-229, bod 102, a z 25. júna 1998, British Airways a i. a British Midland Airways/Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 72). Preto Komisia mohla nariadiť znalecké ocenenie týkajúce sa hodnôt pozemkov v predmetnej lokalite v mesiaci august 1987. Takéto ocenenie by bolo v prejednávanej veci osobitne vhodné, s prihliadnutím na neistú povahu, ktorú môže mať retrospektívne určenie trhovej ceny pozemkov Komisiou (pozri bod 93 vyššie).

138 Hoci k oceneniu znalcom nevyhnutne došlo viac než desať rokov po spornom predaji, miestny znalec z odboru cien nehnuteľností, ktorý poznal trh v roku 1987 a najmä predaje porovnateľných pozemkov za obvyklých trhových podmienok, by mohol Komisii objasniť existenciu alebo neexistenciu súvisu medzi takýmito údajmi a hodnotou odhadovanou Komisiou.

139 Je rovnako dôležité pripomenúť, že Scott a Francúzska republika listami z 24. decembra 1999 a 21. februára 2000 informovali Komisiu, že sporný pozemok bol v roku 1998 zo strany Scott/KC predaný P & G za 27,6 milióna FRF (4,2 milióna eur) s cieľom podporiť ich stanovisko, podľa ktorého mal sporný pozemok v roku 1987 hodnotu 31 miliónov FRF. Komisia nepopiera, že k predaju v prospech P & G došlo v obvyklých trhových podmienkach. Takýto predaj, niekoľko rokov po spornom predaji, mohol byť ukazovateľom hodnoty sporného pozemku.

140 Komisia sa dokonca nedomnievala, že by bolo vhodné overiť presnosť tejto sumy (odôvodnenie č. 163 napadnutého rozhodnutia). Komisia uviedla, že vzhľadom na straty spojené s využitím lokality a rozhodnutím KC v januári 1998 zavrieť továreň, bol tento pripravený akceptovať nižšiu predajnú cenu. KC už do predmetnej lokality investoval, z čoho podľa Komisie vyplýva, že tieto náklady by mali byť zahrnuté do fondu strát. KC sa teda v roku 1998 nachádzal v situácii veľmi odlišnej, v porovnaní so situáciou miestnych a regionálnych orgánov v roku 1987, ktoré už vedeli, že investícia sa uskutoční za cenu straty okolo 60 miliónov FRF (9,2 milióna eur), a ceny teda nie sú porovnateľné (odôvodnenia č. 164 až č. 166 napadnutého rozhodnutia).

141 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa Komisie sporný pozemok mal v roku 1987 hodnotu 70,588 milióna FRF. Dokonca za predpokladu, že KC bol pripravený akceptovať nízku cenu za tento pozemok, je potrebné poznamenať, že KC podľa analýzy Komisie predal pozemok so stratou 42,9 milióna FRF, teda stratou zodpovedajúcou 60 % hodnoty predmetného pozemku. Za týchto okolností Komisia mala podrobnejšie skúmať predajnú cenu v roku 1998, 27,6 milióna FRF, ktorá bola, v každom prípade podľa Scott, pomerne blízka hodnote sporného pozemku.

Skutočnosť, že KC získal za predaj sporného pozemku v roku 1998 menej, než Scott zaplatil v roku 1987 napriek všeobecnému nárastu cien nehnuteľností, nasvedčuje tomu, že cena zaplatená v roku 1987 zo strany Scott bola cenou trhovou.

- 142 Z toho vyplýva, že Komisia nezohľadnila informácie, ktoré mohli byť užitočné pri určení trhovej hodnoty sporného pozemku v mesiaci august 1987.

— O príkaze na poskytnutie informácií

- 143 Komisia uvádza, že ak by aj hodnota, ktorú priraduje zvýhodneniu vyplývajúcemu z preferenčnej ceny sporného pozemku, bola nepresná, bola oprávnená, ak nie povinná, ju určiť z dôvodu nespolupráce a absencie presnejších informácií zo strany francúzskych orgánov. Za týchto okolností Komisia zastáva názor, že bola oprávnená prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií (odôvodnenia č. 97 až č. 99 napadnutého rozhodnutia).
- 144 Z judikatúry vyplýva, že Komisia je oprávnená prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií v prípade, ak je konfrontovaná s členským štátom, ktorý si neplní povinnosť spolupráce a neposkytne jej informácie, o ktoré ho Komisia požiadala na účely preskúmania zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom (rozsudky Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, C-301/87, Zb. s. I-307, ďalej len „rozsudok Boussac“, bod 22, a Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 26). Pred prijatím takéhoto rozhodnutia však Komisia musí dodržať určité procesné požiadavky. V prvom rade je povinná členskému štátu uložiť povinnosť poskytnúť jej v stanovenej lehote všetky dokumenty, informácie a údaje nevyhnutné na prijatie rozhodnutia vyhovujúceho požiadavkám článku 88 ES. Iba ak členský štát opomenie, napriek príkazu Komisie, poskytnúť požadované informácie, je táto oprávnená ukončiť konanie a prijať

rozhodnutie konštatujúce zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom na základe údajov, ktorými disponuje (rozsudok *Boussac*, už citovaný, body 19 a 22). Tieto požiadavky boli prevzaté do článku 5 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999. Z článku 10 ods. 3 tohto nariadenia vyplýva, že rozhodnutie prikazujúce predmetnému členskému štátu poskytnúť informácie musí upresňovať, „aké informácie sa požadujú“.

- 145 Je rovnako potrebné pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 „rozhodnutie začať konať vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia, a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom“. Týmto rozhodnutím a jeho zverejnením v *Úradnom vestníku Európskej únie* sú členský štát a dotknuté osoby informované o skutočnostiach, na ktorých Komisia zamýšľa založiť svoje rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že ak tieto strany majú dojem, že určité skutočnosti obsiahnuté v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania sú nesprávne, musia to Komisii oznámiť počas správneho konania, inak už nebudú mať možnosť spochybniť tieto skutočnosti počas súdneho konania (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o členský štát, rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 1994, *Španielsko/Komisia*, C-278/92 až C-280/92, Zb. s. I-4103, bod 31).

- 146 V súlade so zásadami uvedenými v bodoch 144 a 145 vyššie, vyplývajúcimi z judikatúry a z nariadenia, v prípade absencie odlišných informácií od dotknutých osôb je Komisia oprávnená vychádzať zo skutočností, hoci nesprávnych, ktorými disponuje v čase prijatia konečného rozhodnutia za predpokladu, že dané skutočnosti boli predmetom príkazu na poskytnutie nevyhnutných informácií adresovaného Komisiou členskému štátu. Naopak, ak nevyzve členský štát poskytnúť jej informácie o skutočnostiach, ktoré zamýšľa zobrať do úvahy, nemôže odôvodniť prípadné skutkové pochybenia tvrdením, že v čase prijatia rozhodnutia o ukončení

konania vo veci formálneho zisťovania vychádzala iba z informácií, ktorými disponovala (rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. októbra 2005, Freistaat Thüringen/Komisnia, T-318/00, Zb. s. II-4179, bod 88).

- ¹⁴⁷ Preto ak Komisia založí rozhodnutie na dostupných informáciách o určitých skutkových okolnostiach bez toho, aby v tejto konkrétnej situácii dodržala procesné požiadavky stanovené judikatúrou a prevzaté do nariadenia č. 659/1999, Súd prvého stupňa môže vykonať preskúmanie v otázke, či je prihliadnutie na tieto skutkové okolnosti spôsobilé zapríčiniť pochybenie v posúdení majúce za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia (rozsudok Freistaat Thüringen/Komisnia, už citovaný v bode 146 vyššie, bod 89).
- ¹⁴⁸ Navyše, právo Komisie prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií predvída, že informácie, ktorými disponuje, sú spoľahlivé.
- ¹⁴⁹ V konečnom dôsledku nespôsobí členský štát nemá za dôsledok to, že konanie Komisie sa vymyká akémukoľvek preskúmaniu zo strany súdu Spoločenstva. Komisia musí v maximálnej možnej miere používať všetky svoje právomoci na získanie predmetných informácií a konať starostlivo. S prihliadnutím na skutočnosť že príkaz na vrátenie, akým je príkaz v danom prípade, má účinky na tretie osoby, Komisia musí použiť všetky právomoci, ktoré má k dispozícii, s cieľom predísť tomu, aby nespôsobila predmetného členského štátu mala negatívne a nespravodlivé dôsledky pre takéto tretie osoby (pozri bod 59 vyššie).
- ¹⁵⁰ V prejednávanej veci Komisia nemala právo prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií v súlade s judikatúrou a podľa článku 13 nariadenia č. 659/1999, keďže účastníci konania jej oznámili opačné informácie, ktoré Komisia odmietla zobrať do úvahy (pozri body 125 až 128 vyššie).

- 151 Navyše je potrebné konštatovať, že Komisia nepoužila svoju právomoc príkazu s cieľom požadovať určité relevantné informácie týkajúce sa hodnoty predmetnej pomoci. Francúzskym orgánom najmä nebolo nikdy prostredníctvom príkazu na poskytnutie informácií podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 uložené poskytnúť podrobné informácie týkajúce sa nadobudnutia neupraveného pozemku mestom Orléans (pozri body 114 až 119 vyššie).
- 152 Listom z 2. mája 1999 Komisia žiadala francúzske orgány presne „predložiť rozličné zmluvy o uskutočnených predajoch (zahŕňajúce najmä ceny prevodu) medzi mestom Orléans a šiestimi podnikmi, ktoré kúpili pozemky na zostávajúcich 20 hektároch [Scott kúpila iba 48 zo 68 hektárov]“. Vo svojom príkaze na poskytnutie informácií z 8. júla 1999 Komisia skutočne prevzala túto poslednú citovanú formuláciu do článku 1 písm. d). Naopak, Komisia nikdy francúzskym orgánom neuložila poskytnúť predajné zmluvy týkajúce sa nadobudnutí neupraveného pozemku mestom Orléans, alebo upresniť, aká časť 68 hektárov bola prevedená na Scott. Okrem toho, Komisia nepožadovala upresnenia týkajúce sa kúpnej ceny troch parciel vytvárajúcich celkovo 68 hektárov kúpených v rokoch 1975, 1984 a 1987, a teda podľa vyjadrenia samotnej Komisie k žalobe, „základnú informáciu“.
- 153 Komisia na pojednávaní upresnila pri viacerých príležitostiach, že kúpna cena tretej časti v roku 1987, v rovnakom čase ako sporný predaj, mohla poskytovať veľmi vhodný údaj o hodnote pozemku, zdôrazňujúc, že Francúzska republika a žalobkyňa boli zodpovedné za skutočnosť, že Komisia v tejto súvislosti nemala viac informácií (pozri body 78 a 83 vyššie). Komisia však v tejto súvislosti mohla Francúzskej republike prikázať poskytnúť podrobné informácie a nemala právo vychádzať z nákladov na neupravený pozemok bez toho, aby pred tým neprikázala členskému štátu poskytnúť tieto informácie.

- 154 Komisia prikázala Francúzskej republike poskytnúť všetky „dokumenty, informácie a údaje potrebné na umožnenie... skúmania zlučiteľnosti opatrení schválených v prospech Scott s článkom 87 [ES]“. Takto všeobecne formulovaná požiadavka však nie je v zmysle článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 dostatočne presná.
- 155 Z toho vyplýva, že Komisia nebola oprávnená prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999.

— Záver

- 156 Nakoniec je potrebné všeobecne zdôrazniť, že na konci konania uvádzaného v článku 88 ods. 2 ES Komisia bola, alebo mala byť informovaná o viacerých odlišných údajoch, pokiaľ ide o trhovú hodnotu sporného pozemku. Pokiaľ ide o neupravený pozemok, bola francúzskymi orgánmi informovaná o priemernej kúpnej cene 15 FRF/m². Komisia zastávala názor, že táto suma podporuje jej mylný výpočet kúpnej ceny v sume 16 FRF/m², na základe zápisnice z rokovania mestského zastupiteľstva mesta Orléans z 27. mája 1994 (pozri bod 112 vyššie). Vychádzajúc z tejto zápisnice, mala vypočítať hodnotu 23 FRF/m² (pozri body 110 až 112 vyššie). Komisia bola rovnako informovaná o ocenení neupraveného pozemku na 5,5 FRF/m² stanoveného francúzskymi daňovými orgánmi (pozri bod 125 vyššie). Navyše je potrebné poznamenať, že v rámci tejto žaloby Komisia žiadala Súd prvého stupňa, aby zohľadnil skutočnosť, že z oficiálnej ponuky mesta Orléans žalobkyni vyplýva, že neupravený pozemok mal v skutočnosti hodnotu 40 FRF/m² (pozri bod 79 vyššie).
- 157 Pokiaľ ide o upravený pozemok, je nesporné, že Sempel ho predal Scott za cenu 31 miliónov FRF. Znalecká organizácia Galtier ocenila sporný pozemok v roku 1996 na

40,6 milióna FRF a ustanovený znalec mu pridelil ešte nižšiu hodnotu (pozri body 126 a 127 vyššie). V nadväznosti na to bola lokalita v roku 1998 predaná zo strany KC v prospech P & G za 27,6 milióna FRF (pozri bod 139 vyššie). Ako však bolo uvedené vyššie, Komisia neskúmala tieto ocenenia a obmedzila sa na to, že vychádzala z nákladov znášaných členským štátom, zastávajúc v napadnutom rozhodnutí názor, že sporný pozemok mal hodnotu 70,588 milióna FRF.

158 Za týchto okolností Súd prvého stupňa zastáva názor, že existovala zjavná neistota, pokiaľ ide o hodnotu sporného pozemku a že Komisia nevedla fázu skúmania uvedenú v článku 88 ods. 2 ES pozorne a najmä nepristúpila k dostatočne dôslednému skúmaniu hodnoty sporného pozemku. Navyše je potrebné poznamenať, že vzhľadom na čas, ktorý uplynul medzi dátumom sporného predaja a napadnutým rozhodnutím, a konkrétnejšie úročenie sumy, ktorá má byť vrátená, dôsledky chýb Komisie sú pre príjemcu pomoci mimoriadne závažné.

159 Preto je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu a zrušiť článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny sporného pozemku bez toho, aby bolo potrebné skúmať iné žalobné dôvody a tvrdenia uvádzané žalobkyňou, medzi iným prípustnosť tvrdenia týkajúceho sa použitia zloženej úrokovej sadzby na účely výpočtu aktualizovanej hodnoty pomoci (pozri bod 31 vyššie).

O trovách

160 Vo svojom rozsudku z 10. apríla 2003, Scott/Komisia, už citovanom v bode 28 vyššie, Súd prvého stupňa stanovil, že o trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

- 161 V rozsudku zo 6. októbra 2005, Scott/Komisia, už citovanom v bode 30 vyššie, Súdny dvor uviedol, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.
- 162 Súdu prvého stupňa teda v tomto rozsudku prislúcha rozhodnúť o všetkých trovách konaní vedených pred Súdom prvého stupňa.
- 163 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalovaná nemala vo veci úspech v podstatnej časti svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu všetkých trov konania v súlade s návrhom, ktorý v tomto zmysle podala žalobkyňa.
- 164 Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Článok 2 rozhodnutia Komisie 2002/14/ES z 12. júla 2000 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom v prospech Scott Paper SA/Kimberly-Clark, sa**

zrušuje v rozsahu, v akom sa týka pomoci poskytnutej vo forme preferenčnej ceny pozemku uvedenej v jeho článku 1.

- 2. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne vzniknuté jej v konaniach vedených pred Súdom prvého stupňa.**

- 3. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania vzniknuté jej v konaniach vedených pred Súdom prvého stupňa.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. marca 2007.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. D. Cooke